

Ντοκουμέντο-Για την απαλλαγή από κάθε λοιμική ασθένεια, καλούσαν την Τιμία Ζώνη της Παναγίας- Μέχρι και οι Τούρκοι υποκλίθηκαν

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Η Αγία Ζώνη ανέκαθεν μεταφερόταν εκτός Αγίου Όρους προς προσκύνηση και αγιασμό των πιστών. Ιδιαίτερα στα χρόνια της Τουρκοκρατίας οι Βατοπαιδινοί μοναχοί πραγματοποιούσαν περιοδείες στην Μακεδονία, Θράκη, Κωνσταντινούπολη, Μικρά Ασία και Κρήτη προς αγιασμό και στήριξη του υποδούλου ελληνισμού και απαλλαγή από κάθε λοιμική ασθένεια.

Ακόμη και αλλόθρησκοι, **και μάλιστα Τούρκοι, ακόμη και ο Σουλτάνος,** προσκαλούσαν παρά το γνωστό θρησκευτικό τους φανατισμό, την Αγία Ζώνη, όταν υπήρχε κάποιος σοβαρός κίνδυνος όπως επιδημίες ή άλλες καταστροφές.

Τα αιτήματα για μεταφορά της Αγίας Ζώνης ήταν λόγω επιδημιών και προπαντός

της πανώλης, λόγω ασθενειών των καλλιιεργειών και λόγω μεγάλων ζημιών από ακρίδες.

Τα παρακάτω ντοκουμέντα είναι από επίσημα εκκλησιαστικά έγγραφα του Οικουμενικού Πατριαρχείου

Έτος 1871

Τα σοκάκια της Κωνσταντινουπόλεως χειμάζονται από τη χολέρα. Η Τιμία Ζώνη της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου εκ της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους καλείται εκτάκτως στη Βασιλεύουσα εκ μέρους του Πατριάρχου, όπου το ευσεβές χριστιανικό πλήρωμα εξέρχεται σωρηδόν, κατά χιλιάδες στους δρόμους και σύσσωμο, ώστε, «δεν εστάθη δυνατόν να διατηρηθή η δέουσα τάξις, αφ' ενός μεν, δια την άπειρον συσσώρευσιν του Χριστιανικού λαού, αφ' ετέρου δε, δια την έλλειψιν ικανών χωροφυλάκων και στρατιωτών».

Ο Πατριάρχης Άνθιμος ΣΤ΄ και η Σύνοδος μετά από προσευχή απεύθυναν επιστολή στην την Ιερά Μονή Βατοπαιδίου του Αγίου Όρους προκειμένου να κομίσει το ιερό κειμήλιο της Αγίας Ζώνης στην Πόλη για να φέρει την Χάρη και την ευλογία της Παναγίας στον δοκιμαζόμενο

λαό.

Η χολέρα θερίζει και ο λαός δεν είχε άλλη ελπίδα από την Παναγία.

Όταν η Τιμία Ζώνη της Υπεραγίας Θεοτόκου έφτασε στην Βασιλεύουσα, χιλιάδες κόσμου ξεχύθηκε να την προσκυνήσει, παρακαλώντας για το θαύμα...

Μέχρι και ξίφος «γυμνώνεται» για να διαλύσει το άπειρο του πλήθους

Η χολέρα θερίζει. Όμως, η Πίστις οπλίζει την ορμή των Κωνσταντινοπολιτών με τις οδούς και τις διόδους να «φρακάρουν» έως γωνίας, στροφής και οροφών, με τους πιστούς να είναι άπαντες στους δρόμους, κατά χιλιάδες, δίχως να έχουν απομείνει εντός των οικιών της Βασιλεύουσας, ούτε άνδρας, ούτε γυνή, ούτε παιδί, ούτε γέρος ή γραία ή μεσήλικας διστακτικός που να φοβείται το θεριό της χολέρας και να μη βγαίνει με αγαλλίαση για να προϋπαντήσει την Τιμία Ζώνη της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Χωροφύλακας, τότε, στο Φανάρι, μη γνωρίζοντας τι άλλο να κάμει ώστε να καταφέρει να ανοίξει την κλεισθείσαν δίοδο, «γυμνώνει» το ξίφος του απειλητικά, δήθεν έτσι απειλώντας τους πιστούς για να αραιώσουν και να απομακρυνθούν. Ήταν τόσοι πολλοί και τόσο άφοβοι, παρά την χολέρα, που, μονάχα το ξίφος το «γυμνό» θα τους έκαμε ελάχιστα πίσω.

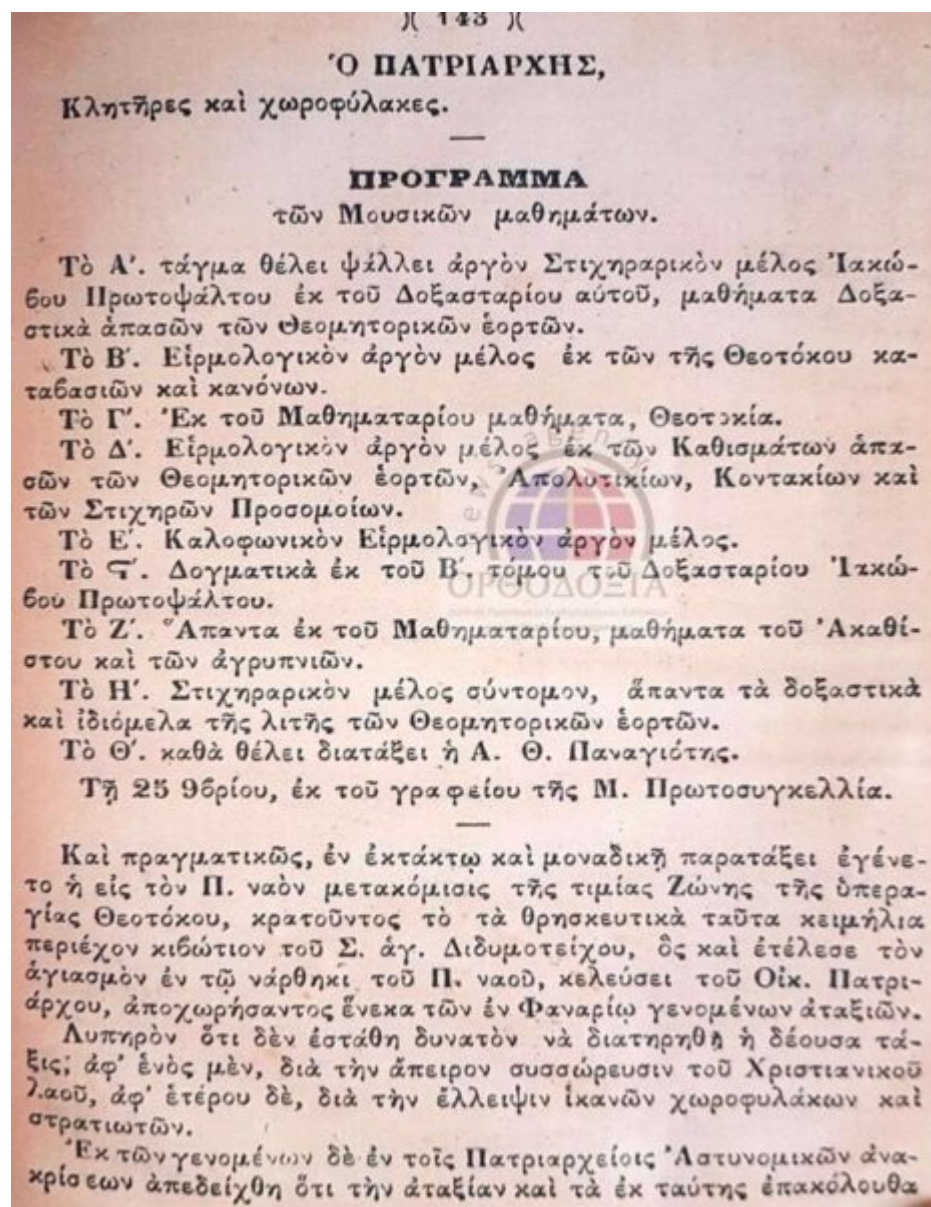
Συντρίβονται σώματα στους δρόμους - Γκρεμίζονται φανοί και εξαπτέρυγα

Το σκιάχτρο της χολέρας κυκλοφορεί στους δρόμους της Βασιλεύουσας, αλλά οι ευλαβείς Κωνσταντινοπολίτες ευρίσκουν την πίστη που βαστάζει τον πόθο και συναθροίζονται σαν τα σταφύλια επάνω στο τσαμπί για την αγάπη της Υπεραγίας Θεοτόκου, συμπυκνωμένοι, ενωμένοι σε απόσταση αναπνοής και σε αρραγές χριστιανικό τείχος. Βγαίνοντας το ξίφος από τη θήκη του χωροφύλακα, επικράτησε ταραχή, τόση μεγάλη και με τόση ένταση, ώστε ήταν αναγκαστική η αποχώρηση του Πατριάρχου και της συνοδίας του, με παράλληλες «καταπατήσεις ανθρώπων, συντρίψεις ποδών, καταπτώσεις εξαπτερύγων, φανών και λοιπών εκκλησιαστικών σκευών».

Χιλιάδες ξεχύθηκαν στους δρόμους - Προϊστάμενοι, ιερείς, ιεροδιάκονοι, ψάλτες, κανονάρχες, αναγνώστες, «έχωσιν ευπρεπισμένα τα καλλίτερα αυτών άμφια»

Ο Πατριάρχης έχοντας προνοήσει πατρικώς, όχι μόνον της ψυχικής, αλλά και της σωματικής υγείας και σωτηρίας των πνευματικών τέκνων της Κωνσταντινουπόλεως και προς αποσόβηση της ήδη λυμαιομένης την Πόλιν

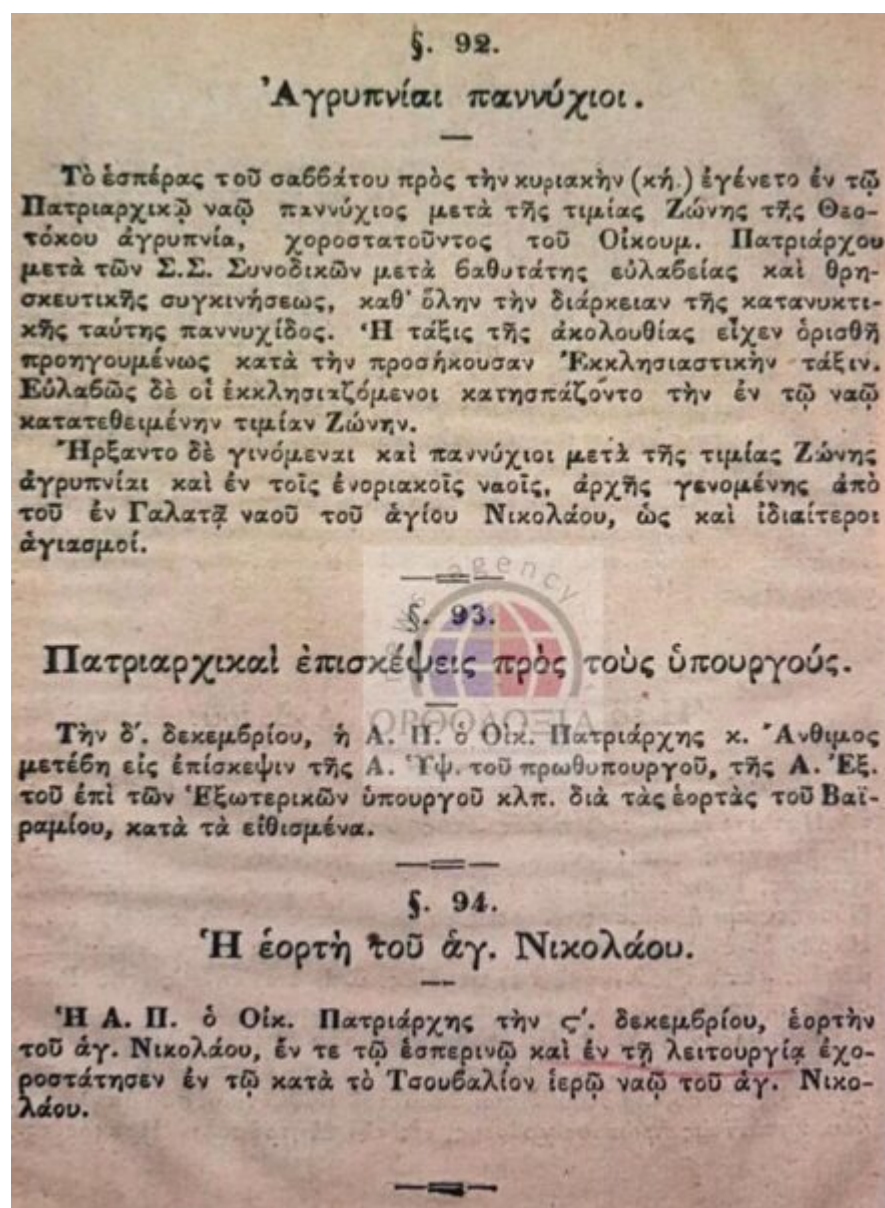
βροτολοιγού χολέρας, είχε αλληλογραφήσει με την Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους και ιδιαιτέρως με τον Καθηγούμενο του Βατοπαιδίου, ώστε η Τιμία Ζώνη να μεταφερθεί ταχέως και με ατμόπλοιο, αφού και η καταφανέστατη θαυματουργός δύναμη της, είχε διαπιστωθεί πάμπολλες φορές και σε δυσχερείς περιστάσεις και βάσει αναντίρρητων μαρτυριών και αποδείξεων.

Προϊστάμενοι, ιερεῖς, ιεροδιάκονοι, ψάλτες, κανονάρχες και αναγνώστες, «έχωσιν ευπρεπισμένα τα καλλίτερα αὐτῶν ἄμφια», με τη χολέρα να μαστίζει, ἀλλὰ μην φοβίζει κανέναν τους, ἐξηλθαν ἅπαντες με χαρά και αναθέτοντας την πάσαν ἐλπίδα στην γλυκυτάτη Μανούλα του Ελληνισμοῦ ἀλλὰ και τη γλυκιά Μητερούλα ὅλων των ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς Γῆς.

Οἱ Κωνσταντινοπολίτες προσκύνησαν κατὰ χιλιάδες, ἀγρύπησαν κοντά στην Παναγία ἐπὶ πάρα πολὺ καιρὸ και για ὅσο εὐρίσκονταν κοντά τους ἡ θαυματουργός Τιμία Ζώνη Τῆς. Οὐδεὶς ἐδίστασε, οὐδεὶς εἶχε δεύτερες σκέψεις, οὐδεὶς εὐρέθη να

συλλογιστεί ότι ο ερχομός της Τιμίας Ζώνης και η έξοδος του λαού στους δρόμους της Κωνσταντινουπόλεως, δε θα έπρεπε να επιτραπεί λόγω της εξαπλώσεως της βροτολοιγού χολέρας, αλλ' αντιθέτως, ότι θα έπρεπε οπωσδήποτε να πραγματοποιηθεί για την εξάλειψη αυτής.

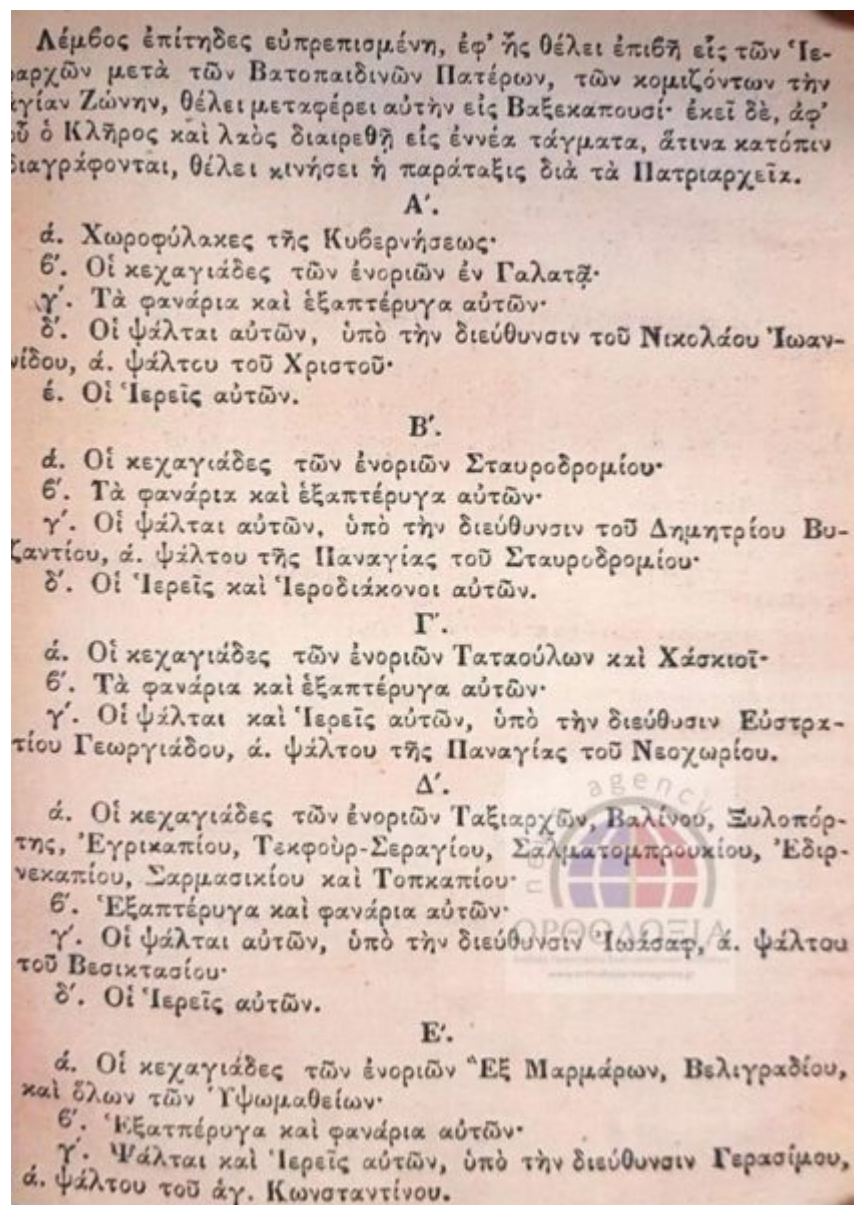

Στο ιστορικό αρχείο της Μονής Βατοπαιδίου στην οποία φυλάσσεται το μοναδικό κειμήλιο της Παναγίας μας από την επίγειο ζωή της αναφέρονται πάμπολλα θαύματα της Αγίας Ζώνης προς δόξα της Κυρίας Θεοτόκου.

Το 1864 και ενώ η Αγία Ζώνη βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη, ένας Έλληνας κάτοικος του Γαλατά πήγε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, όπου ήταν η Αγία Ζώνη και ζήτησε να μεταφερθεί στο σπίτι του, γιατί ο γιός του πέθαινε ενώ ακόμη και οι γιατροί δεν άφηναν καμιά ελπίδα ζωής. Όταν έφτασε η Αγία Ζώνη στο σπίτι του ετοιμοθάνατου αυτός είχε ήδη πεθάνει. Οι Βατοπαιδινοί

πατέρες που συνόδευαν την Αγία Ζώνη, δεν απελπίστηκαν και ζήτησαν να δουν τον νεκρό. Μόλις τοποθέτησαν την Αγία Ζώνη πάνω του, αναστήθηκε και ζήτησε φαγητό!!!

Κατά το έτος 1894, η Αγία Ζώνη προσκλήθηκε στην Μάδυτο της Μικράς Ασίας, γιατί ακρίδες κατέστρεφαν τα φυτά και τα δέντρα.

Όπως περιγράφει ο συνοδός της Τιμίας Ζώνης **Γέρων Αρκάδιος ο Βατοπαιδινός**, όταν το πλοίο πλησίασε στο λιμάνι, ο ήλιος ακόμη σκεπάστηκε από το σύννεφο των ακρίδων. Όλες οι ακρίδες έπεσαν στη θάλασσα γύρω από το πλοίο. Τόσες πολλές ήταν οι ακρίδες ώστε το πλοίο δεν μπορούσε να προχωρήσει για να αγκυροβολήσει. Όλοι οι κάτοικοι της Μαδύτου περίμεναν την Αγία Ζώνη συγκεντρωμένοι στην παραλία και μόλις είδαν το εξαίσιο θαύμα γονάτισαν και έψαλλαν το «Κύριε ελέησον».

Η Τιμία Ζώνη είναι το μοναδικό κειμήλιο, που σώζεται από την επίγεια ζωή της Θεοτόκου. Σύμφωνα με την Παράδοση, η Αγία Ζώνη φτιάχτηκε από τρίχες καμήλας από την ίδια την Παναγία μας, και μετά την κοίμησή

Της, κατά την μετάστασή Της στους ουρανούς, την παρέδωσε στον απόστολο Θωμά. Έτσι η Τιμία Ζώνη αποτελεί το τεκμήριο μεταστάσεως της Θεοτόκου εις τους ουρανούς.

Κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες φυλασσόταν στα Ιεροσόλυμα από κάποια παρθένο, και στα τέλη του 4ου αιώνα ο αυτοκράτορας Αρκάδιος την μετέφερε με πολλές τιμές στην Κωνσταντινούπολη και την τοποθέτησε σε μια ωραιότατη θήκη, που ονομάστηκε «Σορός». Κατατέθηκε στην αρχή στο Ναό της Θεοτόκου «**εν τοις Χαλκοπρατείοις**», για να καταλήξει αργότερα στον ναό των Βλαχερνών. Επί της βασιλείας του Λέοντος Ϛ΄ του Σοφού, κατά τον 9ο αιώνα, μεταφέρεται στο παλάτι όπου θεραπεύει στην ασθενή σύζυγό του αυτοκράτειρα Ζωή. Αυτή από ευγνωμοσύνη προς την Θεοτόκο, κέντησε με χρυσή κλωστή όλη την Ζώνη, έτσι όπως φαίνεται σήμερα.

Οι δωρητές της Αγίας Ζώνης προς την Μονή του Βατοπαιδίου ήταν δύο.

Πρώτος δωρητής της Θεομητορικής Ζώνης ήταν ο αυτοκράτορας Ιωάννης ο ΣΤ΄ Καντακουζηνός (1341-1354), ο οποίος χαρίζει την Τιμία Ζώνη στην Μονή Βατοπαιδίου μαζί με σημαντικά σε αριθμό και αξία κειμήλια ώστε να θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους ευεργέτες της Μονής. Ο Καντακουζηνός στην συνέχεια παραιτήθηκε από το αυτοκρατορικό αξίωμα και έγινε μοναχός με το όνομα Ιωάσαφ. Στο μεγάλο κυτίο της Αγίας Ζώνης, που κατασκευάστηκε το 1818 στη Μόσχα, υπάρχει σχέδιο με τον αυτοκράτορα Ιωάννη Καντακουζηνό να κρατά την Αγία Ζώνη και να την προσφέρει στην Μονή Βατοπαιδίου.

Δεύτερος δωρητής της Θεομητορικής Ζώνης υπήρξε **ο κνέζης της Σερβίας μεγαλομάρτυς Λάζαρος ο Α΄** (1372-1389), ο οποίος χάρισε την Αγία Ζώνη μαζί με ένα μεγάλο τμήμα του Τιμίου Σταυρού στην Μονή Βατοπαιδίου, γεγονός που το επιβεβαιώνει και η οπίσθια επιγραφή του Τιμίου Σταυρού που τώρα φυλάσσεται στο Ιερό Βήμα του Καθολικού της Μονής και αναφέρει το εξής: «Λάζαρος, εν Χριστώ τω Θεώ Κνέζης της Σερβίας και Βασιλεύς Γραικίας, ανατίθημι το κραταιόν όπλον συν τη αχράντω Ζώνη της Πανάγνου μου, τη Μονή Βατοπαιδίου της Βασιλείας μου».

Το γεγονός ότι η Τιμία Ζώνη της Παναγίας μας, το κατεξοχήν σωζόμενο θεομητορικό κειμήλιο, δωρήθηκε στην Μονή Βατοπαιδίου με δύο διαφορετικούς τρόπους, χωρίς να προϋπάρξει κάποια συνεννόηση μεταξύ των δωρητών, επιβεβαιώνει για ακόμη μια φορά ότι η Μονή αυτή είναι ο πλέον θεοτοκοσκεπαστος χώρος της Ορθοδοξίας μας, στον οποίο η Κυρία Θεοτόκος ευδόκησε με ποικίλους τρόπους ώστε να διαφυλάσσεται ως ανεκτίμητος θησαυρός το σπουδαιότερο κειμήλιο της και να χαρίζει τις άφθονες ευλογίες της στους πολυπληθείς προσκυνητές της Μονής.

Αναμφίβολα, η Τιμία Ζώνη της Κυρίας Θεοτόκου αποτελεί για τους Ορθοδόξους Χριστιανούς ένα εξόχως θαυματουργό κειμήλιο, μια αστείρευτη πηγή ιαμάτων και ένα ανεξάντλητο και ακένωτο ταμείο θείας Χάριτος και παρηγορίας, γιατί η Θεοτόκος ευδόκησε το ταπεινό αυτό μέρος της ενδυμασίας της να αποκτήσει αυτή την θαυματουργική δύναμη και Χάρη.

Η αξία της είναι ανεκτίμητη γιατί διατηρεί ανεξάλειπτη και ανεξάντλητη την Χάρη της Υπεραγίας Θεοτόκου, αφού συνδέθηκε με το πρόσωπο και την ζωή Της και εξαγιασθηκε απ' αυτήν. Η έντονος παρουσία της θείας Χάριτος πάνω σε αυτό το ιερό κειμήλιο μαρτυρείται και με την υπερφυσική ευωδία που αναδίδει. Προφητικά στο Άσμα Ασμάτων, το βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, αναφέρεται για τα ενδύματα της Θεοτόκου «οσμή ιματίων σου υπέρ πάντα τα αρώματα» (Άσμα Ασμ. 4, 10).

Η Τιμία Ζώνη, που συγκρατούσε ως βρέφος στην κοιλία της Θεοτόκου τον «Δεσπότην του παντός» έλαβε την «Χάριν των ιάσεων». Όσοι προστρέχουν σε Αυτήν λαμβάνουν πλουσίως την Χάρη και την παραμυθία. Όσοι βρίσκονται μέσα στο αχανές πέλαγος των ασθενειών και θλίψεων, ας καταφεύγουν στο πέλαγος του ελέους της παναχράντου Δέσποινάς μας.

Η Αγία Ζώνη δεν είναι απλώς ένα θαυματουργό κειμήλιο από την ενδυμασία της Θεοτόκου, αλλά περιέχεται σ' αυτή και ένα μυστικό και πνευματικό νόημα. Ανέκαθεν η ζώνη είχε και συμβολική έννοια για τον λαό του Θεού τόσο στην Παλαιά Διαθήκη όσο και στην Καινή. Είναι το σύμβολο της σωφροσύνης, της παρθενίας και της υπακοής και συμβολίζει την διαρκή ετοιμότητα και εγρήγορση στην πνευματική ζωή

Ιστορικού ντοκουμέντο > ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΤΕ ΣΥΛΛΟΓΗ των από της παραιτήσεως του Οικουμενικού Πατριάρχου Γρηγορίου ΣΤ' Εκδιδομένων Επισήμων Εκκλησιαστικών Εγγράφων και Πράξεων του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ κατά χρονολογικήν σειράν συνηρμολογημένην υπό Β.Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΟΣ, ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β', ΤΟΜΟΣ 1, ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 1871

[ΠΗΓΗ φωτογραφίας](#)